

РЕШЕНИЕ

№ 8266

гр. София, 11.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 04.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **2512** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба от А. П. Г. от [населено място] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПAM) № 24-0967-000416/31.08.2023г. по чл.171, т.1, б. „б“ от Закона за движение по пътищата, издадена от С. А. Н. началник група към ОДМВР В., сектор „Пътна полиция“ В., с която е наложена принудителна административна мярка /ПAM/ - временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца. Излага твърдения за неправилност и незаконосъобразност на оспорената ПAM, като постановена в нарушение на материалния закон и съществени процесуални нарушения. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваната заповед за прилагане на ПAM.
В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява, с писмено становище поддържа жалбата.
Ответникът – С. А. Н. началник група към ОДМВР В., сектор „Пътна полиция“ В. – редовно уведомен, не се представлява, с писмено становище оспорва жалбата. Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:
Видно от представените доказателства на 31.08.2023г. около 19.00 ч. в [населено място] по [улица], до №10, А. П. Г. управлява индивидуално двуколесно електрическо ППС, оборудвано с електрически двигател, с място за сядане, марка

TELSTAR, като водача отказва да бъде изпробван с техническо средство - дрегер D. T. 5000 ARMC-0094 за употреба на наркотични вещества или техни аналози и не изпълнява предписанието за химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване употреба на наркотични вещества или техни аналози. Издаден е талон за медицинско изследване № 096411. Съставен е АУАН № 23-0967-000416/31.08.2023г. за извършено административно нарушение на чл. 174, ал. 3, пр. 2 от ЗДвП.

При тази фактическа обстановка на основание чл.171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП е наложена обжалваната принудителна административна мярка със Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № 24-0967-000416/31.08.2023г., издадена от С. А. Н. началник група към ОДМВР В., с която е наложена принудителна административна мярка /ПАМ/ - временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно [чл. 168, ал. 1 АПК](#) съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по [чл. 146 АПК](#), а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално - правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е обективизирана в писмена форма, подписана е от издателя си и е издадена от административен орган, разполагащ с материална и териториална компетентност. Същата съдържа изискуемите от [чл. 59, ал.2 на АПК](#) реквизити, включително фактически и правни основания за издаване на акта. Не се констатира и допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

Съгласно [чл. 171, ал. 1 от ЗДвП](#) за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат принудителни административни мерки, като в [т. 1, б. „б“ от същия закон](#) е визирана хипотезата на временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване, до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.

Материалноправната предпоставка за прилагане на ПАМ в процесната заповед е управление на моторно превозно средство след отказ да бъде проверен с техническо средство или с тест, както и да даде проби химико-токсикологично лабораторно изследване.

В конкретния случай данните по делото налагат несъмнения и еднозначен извод, че на 31.08.2023г. около 19.00 ч. в [населено място] по [улица], до №10, А. П. Г. е

управлява индивидуално двуколесно електрическо ППС, оборудвано с електрически двигател, с място за сядане, марка TELSTAR, като е отказвал да бъде изпробван с техническо средство - дрегер D. T. 5000 ARMC-0094 за употреба на наркотични вещества или техни аналози и не е изпълнил предписанието за химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване употреба на наркотични вещества или техни аналози.

Спорът е дали Г. е водач на моторно превозно средство и дали разпоредбата на [чл. 171, ал. 1 от ЗДвП](#) за прилагане на ПАМ е приложима към управление на индивидуално двуколесно електрическо ППС, оборудвано с електрически двигател, каквото той е управлявал.

В § 6 от допълнителните разпоредби на ЗДвП са дадени следните определения по смисъла на закона:

"Пътно превозно средство" е съоръжение, придвижвано по пътя на колела и използвано за превозване на хора и/или товари. Към пътните превозни средства се приравняват трамваите, тракторите и самоходните машини, когато се придвижват по пътищата. /т10/;

"Моторно превозно средство" е пътно превозно средство, снабдено с двигател за придвижване, с изключение на релсовите превозни средства и индивидуалните електрически превозни средства. /т10/;

"Индивидуално електрическо превозно средство" е пътно превозно средство, оборудвано с електрически двигател/и и максимална конструктивна скорост, надвишаваща 6 km/h, без или със място за сядане с височина на точка R (референтна точка на седене), ненадвишаваща 540 mm, когато превозното средство е с не повече от две колела или с височина на точка R, ненадвишаваща 400 mm, когато превозното средство е с три или повече колела, със собствена маса до 50 kg. Не са индивидуални електрически превозни средства инвалидните колички, обслужващи лица с увреждания. /т18б/.

С оглед горните дефиниции, съдът намира, че законодателят е определил индивидуалното електрическо превозно средство като моторно превозно средство, доколкото е пътно превозно средство, снабдено с двигател за придвижване.

При спазване на [чл. 170, ал. 1 от АПК](#) и разпределението на доказателствената тежест, административният орган е доказал обстоятелствата, които изискват налагане на принудителната административна мярка по [чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДП](#). В конкретния случай жалбоподателят не ангажира доказателства, които да опровергават формалната доказателствена сила, с която съгласно чл.189, ал.2 от ЗАНН се ползва АУАН.

П. деяние на водача е констатирано с акт за установяване на административно нарушение, съставен от съответното материално компетентно длъжностно лице, който съобразно разпоредбата на [чл. 189, ал. 2 от ЗДвП](#) има отнапред придадена материална доказателствена сила относно обективирания в него фактически констатации. Каквито и да е доказателства за нещо различно от описаното от контролния орган деяние, не се представиха в хода на съдебното производство. АУАН е официален удостоверителен документ по смисъла на чл. 179, ал. 1 от ГПК, приложим на основание чл. 144 от АПК и обвързва съда с материална доказателствена сила, по отношение на така констатираните факти. Същият обвързва съда да приеме за доказани фактите, удостоверени в него. Съдът намира, че жалбоподателят не представя доказателства, които да опровергават както формалната доказателствена сила, с която съгласно чл.189, ал. 2 от ЗАНН се ползва АУАН, така и изложените в

него фактически констатации.

Посочената мярка - временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство е изрично предвидена в разпоредбата на чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП, която следва да бъде наложена на водача на МПС. Изпълнени са необходимите предпоставки, за да бъде наложена конкретната принудителна административна мярка. В случая административните органи действат при обвързана компетентност и налагането на предвидената в закона ПАМ не подлежи на преценка при реализиране на предпоставките за това.

Поради изложеното съдът намира, че оспорваната ЗППАМ е постановена в съответствие с материалноправните разпоредби и с целта на закона, визирана в чл. 22 от ЗАНН, връзка с чл. 171, ал. 1 от ЗДвП - да се осигури безопасността на движението по пътищата и да се преустановят административните нарушения.

По изложените съображения, Административен съд – София град, III отделение, 55 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. П. Г. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № 24-0967-000416/31.08.2023г. по чл.171, т.1, б. „б“ от Закона за движение по пътищата, издадена от С. А. Н. началник група към ОДМВР В., сектор „Пътна полиция“ В..

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: